

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

Η ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ

‘Η θριαμβευτική ἄφιξης τῆς Κλεοπάτρας στὸν Ταρσό. ‘Ἐνα δύνειρων δέκαμα. ‘Ο Ἀντώνιος γοητεύεται. ‘Ἐκδικήσεις καὶ ἔγκληματα. ‘Η σφαγὴ τῆς ἀδελφῆς τῆς Κλεοπάτρας. Τὸ πλέον πολυέξοδο συμπέσιο. Τὰ ςργία καὶ ἡ τρέλλες τῶν δυὸς ἐρωτευμένων κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΦΗΣΑΜΕ στὸ προηγούμενο φύλλο τὸν νικητὴν Ἀντώνιον στὴν Ταρσό τῆς Μ. Ἀστις νὰ περιμένῃ ἔκει τὴν Κλεοπάτραν.

Μία μέρα, ἑω̄ ὁ Ἀντώνιος καθόταν στὴν ἀγορὰ πάνω στὸ ἱερόπευκτὸν βῆμα καὶ δεχόταν ἀργούστες, ἔξαρστης ἀκούστηκε μεγάλος θόνος ἀπὸ τὶς ὅλης τοῦ ποταμοῦ Κύδνου.

Ἀμέων τὸ πλήθος ποὺ εἶχε συγκεντωθεῖ στὶν πλατεία ἔσπευσε βιαστικὰ πρὸς τὴν ἀρκὸν τὸν ποταμὸν γιὰ νὰ δὲ τὶ σπιναῖει καὶ ὁ Ἀντώνιος ἀναγκάστηκε ύπακολουθῆσαι ἀπὸ περιέργεια κι' αὐτὸς τὸν δῆλο.

Τότε παρονιστάκει μηδοστά τους ἔνα θέαμα ποὺ δύναζε τὰ χρόνια τῆς μιθολογίας καὶ ποὺ τοὺς ἔσπει τὰ τοίμουν τὰ μάτια τους ἀπὸ θαυμασμό.

‘Ἄπαντα στὰ νερά ἔπλει σιγά σιγά ἑναὶ πλοῖο μερινοὶ πούνη, μὲ πετασιωτά τὰ πανιά κι' ἀσπινένια κουπιά, θαύμα καλλιτεχνικῆς καταστροφῆς.

Μέσα σ' αὐτό, κάτιο ἀπὸ μιὰ σκιάδα ἐπίσης χριστὶ, καθόταν μιὰ πανεύομφη γυναῖκα, ντυμένη σὰν τὴν Ἀφροδίτην, ἡ Κλεοπάτρα.

Μηδοστά της στερεόντονσαν δύο δεκαπατάρια μὲ στολὴ Ἐρέτων καὶ ἄλλα τόσα κοριτσάρια ποὺ παρίστανταν τὶς Χάρτρες, τὶς Νέμφες καὶ ἄλλες θεᾶς ασπινές δεότητες. Κραυτόναν στὸ χέρια τους στεφάνια καμουφέναι ἀπὸ τοιμάταφυλλά καὶ φύλλα λιόντων καὶ κονοβόνων φριτάδης ἀπὸ φτερά.

Στὸ μηδοστάν μέρος τοῦ κυριαρχοῦ ἴτησαν ἀρχετοὶ δούλοι ποὺ ἔγιναν λιβάνια, μουσικοὶ ποὺ ἔπαιξαν ἵνες, καὶ ἄλλες γυναικεῖς ντυμένες σὰν Νηπτίδες.

‘Ο Ἀντώνιος, γοητευμένος ἀπὸ τὸ θέαμα αὐτό, ἔστειλε ἀμέσως ἐναὶ ἀπόλινθο τοῦ στὸν Αἰγαίου παθιώντων καὶ τὴν προσπάλεσε νὰ δειπνήσουν μαζὶ ἐκεῖνο τὸ φράδον στὸ ἀνάπτοντο.

Η Κλεοπάτρα τοῦ ἀπάντησε ἐνδιαφοτάτα τὸν γιὰ τὴν πρόσκλησιν, ἀλλὰ τὸν παραχάλεσε νὰ μην ἔπιενται καὶ νὰ πάτει αὐτὸς νὰ συμφάγῃ μαζὶ τῆς στὸ σπίτι της.

— Εἴπατε στὸν Ἀντώνιο, ἔτοιμας στὸν Ρωμαϊκὸν ἀπέσταλμένο, ότι θὰ τὸν περιέμενος ἔξαπαντος...

‘Αλλὰ ποὺ εἶχε βρεῖ κατοικία ἡ Κλεοπάτρα στὴν Ταρσό; Καὶ ὅμως δὲν ἔλεγε φέματα.

Πρὸν φτάσει ἔκει ἔλγε στειλεὶ ἐπίτηδες ἀνθρωποὶ της, ὁ δόπος εἶχε φωνήσει νὰ τῆς νοικάσῃ ἔνα μέγαρο καὶ νὰ τὸ διασκεύασῃ σύνθιμα μὲ τὰ γούστα της.

Τὸ μέγαρο, ποὺ εἶχε παραχωρῆσει στὴν Κλεοπάτρα καὶ στὸ δόπο δὲν ἀντονίστηκε πρόθιμα νὰ δειπνήσῃ μαζὶ της, εἶχε στολιστεῖ μὲ ἀπαραμέλλη ἔπιμψια.

Στὴν πολυέλεστη τραπέζαρια του, ποὺ ἦταν δὲν ὀλόφωτη ἀπὸ τὶς λιχνήσεις καὶ τὰ πολύφωτα, εἶχαν παρατεῖνει πλούσιωτάτα φαγῆται καὶ διαλεγάται κρασιά, τὰ ὅποια προσεφέροντο μέσα σὲ χονσᾶ ποτήρια.

γοητεία τῆς «Ἀκροπόλεως», ήνιοιχνὸν ἀμαζεῖαν πολυτελῆ, ἐπωχούμενος σὰν Τσάρος καὶ καμαρόντας σὰν γαμπρός...»

‘Ο Γαθοψηλίδης, ἄμα τὸν εἶδε, τὸν ἔβουλοδίδησι μὲ τὰ ἡχηρὰ του γέλια:

— Βρέ, ἔγω σ' ἔστειλε δημοσιογράφο στὴ Ρωσσία καὶ σὺ γύνισες ἀμάζες... τοῦ εἴτε.

— Εσύ, Βλάστη μοι, τοῦ ἀπάντησε ὁ Σπανδωνῆς ἀλληγορικῶς, μὲ τὰ φριμάνια σου ἕξερες μόνο νὰ μὲ στείλης, ἑω̄ ἔγω ἥξερα καὶ νὰ γυρίσω...»

‘Η Ιστορία δὲν ἀναφέρει τὶς ἀπέγνειες μὲ τὴν εἰσαγωγὴν ρωσικῶν ἀμαζῶν στὴν Ἀθήνα... ‘Ἐπίσης εἶν’ ἄγνωστο τὶ ἀπέγνειες τὸ πολυτελὲς τὸν οἰκουμενικὸν Σπανδωνῆ.

Λέγεται πῶς κάποια μέρα τὸ... ἔγενομάτιστο κι' αὐτὸς καὶ τ' ἄλλοι, μὲ κάμπιστονς φίλους του... Καθόλου ἀπέθανον...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

‘Ο Ἀντώνιος ἤταν καλοφυγᾶς καὶ ἔμεινε ὑπερβολικὴ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ ἀλημονήτον αὐτὸν δεῖντο, τὸ δηνὸς τὸν ἔφερε τόσο κοντά στὶς δεσποιναὶ τῶν διειδών του, τὴν πανεύμοναφ Κλεοπάτραν.

Τὴν ἄλλη μέρα, ὁ Ρωμαῖος ‘Υπατος προσάλεσε πὲ αὐτὸς τὴν Κλεοπάτραν πολυτρόπταρα καὶ τὴν ίδια ποτὲ πειθαρέεια.

Καὶ ἔτσι, ἐνώ ἡ Κλεοπάτρα εἶχε πάντα του γιὰ νὰ τοῦ δημολογήσῃ τὴν ἔποτην προστασίαν, κατάντησε νὰ γίνη κυριά καὶ βασιλίσσα του, σὲ τόπο ποὺ νὰ μπορῇ νὰ τὸν κάννῃ οὕτως.

Ἐν τῷ πρώτῳ ἔνηργησε καὶ πέτυχε διὰ μέσου αὐτοῦ νὰ ἀναγνωριστῇ τὴν Ρώμην ὡς νόμιμον διάδοχο τοῦ θρόνου ὁ Καισαριῶν, ὁ γιανός της ποὺ εἶχε αποτύχει απὸ τὸν Κώνσαρα.

‘Επειδὴ ἔγινε νὰ ὑπαντοῦσε ἡ ἀδελφὴ της ‘Ἀρσινόη, ἡ οποία εἶχε δραπετεῖν απὸ τὴν Ρώμην ὅπου βρισκόταν μιχαλιώτη καὶ εἶχε καταφύγει στὴ Μήτη. ‘Η ἀπάντηση τῆς σκληρῆς βασιλίσσας, ποὺ ἤθελε νὰ σημαδέψῃ τὸ δημιουργόν της μεταστρέψας τὸν μαίμα, ἀφοῦ ἀλλοτε δὲν ἦταν καὶ παράλογη, δὲν ἄγνως νὰ ἔκπλωση.

‘Η δινικήσην ‘Ἀρσινόη ἀπέστη τὸν κίνδυνο ποὺ τὴν Κλεοπάτραν ποτέ τοῦ εἶχε αποτύχει απὸ τὸν Κώνσαρα.

Κατόπιν ἡ Κλεοπάτρα ἔγινε νὰ ὑποστοῦν τὴν ίδια τοῦ καὶ δῆλο δύσους μισθοῦση νὰ τὴν εἰλην πειράξει στὸ παρασκόπιο κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ζωῆς της.

Καὶ ἐνώ ὁ Ἀντώνιος εἶχε καύει πολυάριστές ἐπιμαρτιές καὶ σπάνει νὰ ἔκπατενδην κατὰ τῶν ἔχθρων τὸν Πάρθων, στάθηκε ἀδύνατον δύστον νὰ περιγνωσθῇ τὰ θέλγητα τῆς μοιραίας γυναικαῖς καὶ τὴν ἀντούσης πειθήνος στὴν Άλεξανδρεία.

‘Όταν ἔγινασαν ἔκει καὶ ἐγκυτεστάθμανσαν στὰ βασιλικὰ ἄνάκτορα, ἐπακοινώθησαν γιορτές καὶ διασκεδάσεις, ἀπό μια πεγγάλες καὶ πιὸ πλούσιες απὸ τὶς προτέρης...

‘Ο Ἀντώνιος ἔκανε ταχικά κυριηγετικές ἐπδρομές στὶς ὅχθες τοῦ Νείλου καὶ ἡ Κλεοπάτρα τὸν ἀπολογισθεῖσα παντοῦ, μια μηδοντάς νὰ κρήνη τὴν ταχάρα της γιατὶ εἰλην γίνεται εὔνοουμενή ἐνδὸς τοῦ δινατοῦ κυριαρχοῦ.

Μία μέρα ὁ Ἀντώνιος παρέθεσε ἔνα γεύμα τόσο πολυτελές, ὃστε δὲν μηδορέσει νὰ κρατήσῃ τὴν ὑπεροχάνεια του καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ φάναξε:

— Είνει ἀδύνατο νὰ δοθῇ ποτὲ συμπόσιο πλούσιοτεροῦ ἀπὸ αὐτό.

— Εγώ στοιχηματίζω, ἀπάντησε ἡ Κλεοπάτρα, να σὺν κάνω αὖλον ἔπανθρωπον, τοῦ ποτὸν ν' ἀξεῖται ἐπάντησε αὖλον 10.000 σεστέρια (2 ἑκατομμ. δραχμῶν περίπου). στέρημα τὸ στοιχηματίσου, αὖλλα όντα διανοτοῦ κυριαρχοῦ.

— Δέχομαι τὸ στοιχηματίσου, αὖλλα όντα καὶ τὸ χρόνιον της Αντώνιος.

Τὴν ἄλλη μέρα δόθηκε πρωταριά τὸ στοιχηματίσου, ἀλλὰ ἔπειται δὲν ὑπερβαίνειν κατὰ τὴν λαμπρότητα τὸ προηγούμενο, ὁ Ἀντώνιος φάνησε εἰλικρινά:

— Λοιποῦ δὲν μοῦ λέει κατὰ τὶς διαφέρουσει αὐτὸς ἀπὸ τὸ τοπεινό;

— Πρέπεινε καὶ θὰ ἰδης, τοῦ ἀποκριθήκει ἡ Κλεοπάτρα. ‘Ἐγω μόνη μου θὰ πιὼν τῶρα 10.000 σεστέρια (2 ἑκατομμ. δραχμῶν περίπου).

— Δέχομαι τὸ στοιχηματίσου, αὖλλα... Δέν γερείτεται πίποτε περισσότερο... Κερδίσατε τὸ στοιχηματίσου...

Τὸ περιστατικό αὐτὸν ἔγνωσθη αὐθημέρον σ' ὅλη τὴν Ἀλεξανδρεία καὶ προσάλεσε κατάλληλη σὲ δύο τοὺς τοῦ προηγούμενου, ὁ πρώτος σὲ καμπάλη, ἡ δεύτερη σὲ ταβερνάρια, καὶ γύρωζαν στὸν δρόμον τῆς Ἀλεξανδρείας χτυπώντας τὶς πόρτες ἀγνώστων, σπιτιῶν, βρίζοντας τοὺς διαβάτες καὶ φίλονεκόντας μὲ τοὺς μεθιστέοντες.

‘Ἐντυγχάνειν δὲν μωσ τῶν διὸ ἔστατες πολὺ, γιατὶ ἐμεολάθησαν μερικά γεγονότα ποὺ τοὺς ἀνάγκασαν, καθὼς ὅτι ιδοῦμε στὸ ἔχομένον φύλλο, νὰ χωριστοῦν γιὰ ἀρκετὸ διάστημα...

